

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۹/۰۹/۰۱

ولي الله ملكزى

پاتې شه باران دی!

د جان کیری ماما دی یاد په خیر وي، هر چیرې چې وي حتماً به یې ډوډۍ گرمه او اوبه به یې یخې وي. دا جناب نه یواځې دا چې د جوړې جاري د هنر بڼه لوبغاړی او شین ټاکو دی، بلکې د ډیرو په باور هغه د سیاست په مذهب کې د مفتي او امامت مقام ته رسیدلی سړی دی. پنځه کاله وړاندې، یو د بصیرت ډاکټر او پل د ناکامو هیوادونو د مرمت طبیب یې د واک پداسی یو دسترخوان سره کښینول چې یویشتمه پیرۍ خو په ځای پرېږده، د رومیانو په تاخچو او د پیرنګیانو په ارشیفونو کې یې پارسنګی هم نه لیدل کېږي.

د هر رنځ څخه د وقایې او تقویې لپاره یې د بهترینو معجونو یوه نسخه ولیکله او دغو ډاکټر صیبانو ته یې په لاس ورکړه. د بشر دوست صیب په خبره، د عین او غین د نیم په نیمه حکومت پنځه کلن ژوند له معجزې کم ندی. په هر امتیاز او یکه دوکه نیکنامۍ کې سپیدار خپله ونډه پوره واخیسته، خو هره بلا مری رسوایي او بی خوندي یواځې د ارګ په نصیب شوه.

چشم بد دور، د سترگو ډاکټر صیب چې یو شیک او با سلیقه سیاستوال دی، حتماً د خپلو وطندارانو په خوښۍ خوښ او په درد یې دردمند دی. البته مخالفین یې گمان کوي چې د اجرائیه ریاست د دفتر رئیس او ویاند، خپل هیواد په شعوري ډول د ایرانی تمدن د حوزې یوه برخه گڼي او د افغانستان نوم ورته جعلی او د پیرنګیانو نغوته بڼکاري. له بلې خوا دوی تور لگوي چې د هیواد سفارتونو خپلو اتباعو ته هله د افغان په ځای د افغانستانی ټاپه وهل پیل کړل، کله چې دی د بهرنیو چارو وزیر وو.

ولی د خپلو پلویانو په منځ کې ډاکټر صیب ته د جهاد او مقاومت د خنډکونو د یو گرد و هلي سمبول په سترگه کتل کېږي. کله نو څرنگه کیدای شي چې د ثبات او همپالنې په ټیم کې دی د جنرال دوستم، استاد خلیلي، حاجي محقق او صلاح الدین رباني په ځای، د اجرائیه ریاست څوکې د افغان ملت په څیر د یو ملت پالي گوند مشر ته ومنل شي؟ سیاسي مجبوریتونه په خپل ځای صحیح، خو د برق د منفي او مثبتو دوو لوڅو سیمانو څنګ په څنګ غزول، د کامیابي مهندسی نښه ده.

کله چې په سروبي کې د ښاغلي زرداد فریادي بی تاجه پاچاهي او په پاتکونو کې یې ډاډه مار انسانان ساتلي وو، ښاغلي عبدالله د پوهاند سیاف د لیدو لپاره جلال آباد ته راغی او پنځه ورځې د ارواښاد ساز نور استاد په حویلي کې ایسار پاتې شو ترڅو الوتکه راشي. خدای شته، د ډاکټر صیب ډیر قدر کیده او پدغو ورځو کې زه هم دلته میلمه ووم، درې وخته جای چلم مو له ده سره گډ او ښایسته خاطر مدار او میلمه پالنه مو کیدله.

دویم ځل می یوه میاشت وروسته هغه مهال بیا ولید چې ما د شهید احمد شاه مسعود سره د ډاکټر نجیب الله په پخواني هستوګنځي کې خبري مرکه درلوده او د کویت د المجتمع مجلي د خبريال، عبدالله سره د مرکې عربي ژباړه زما تر غاړې وه. له هغې ورځې دا دی ۲۶ کاله تیر شول، خو دريغه دريغه، بیا مو هیڅکله هم د سترگو کولکي سره مخ نه شوی.

زما د مرحومي ترور ارواښاد لیور به همیشه ویل، د چا په سر چې د عنقا افسانوي مرغی تیره شي نو ارو مرو به له باچا سره گوري. خو دا به زما کم نصیبي وي چې لا تر اوسه زما په سر نده الوتې ترڅو د اوسني باچا سلامت (ولسمشر) سره د روغ یر او د هغه په مبارک مخ د سترگو د لیدو قسمت می را وینښ شي.

د ښاغلي غني غلیمان او غمازان هغه قارندوکي، احساساتي او متعصب مشر گڼي او حتی یو تن خو د سټیج په سر بڼه په یر یر سره وویل (روده های شان قاق است) دوی استدلال کوي چې پردي خو په بلا پسی، خپل بودا تره او کشر ورور یې ور سره ناغیره دی.

خو پلویان یې هغه یو مدیر، نوښتگر او مفکر ولسمشر گڼي. د غني دولت جوړوونکي انتخاباتي شعار د ولس په رګونو کې نوې ساه واچوله. کومه چې د ایلبنډ په پیڅکو، د آمو په غاړه، د پکوا په دښته، د سپین غره په لمن، د سالنگ په زړه کې، د شمشاد په څوکه او د پامیر په غاښي، یوه پاریدلی ولوله را پورته کړه (که غني بیا راشي نو

د پاڼو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ

غنا به راشي، بنکلا به راشي، وطن به ژير شمشم او په سيالانو کې به سيال شي). همدارنگه طرفداران يې غوري کوي چې ښاغلي غني له ځينو زور واکانو بڼکي وويستی، د ځينو يې ښکرونه ور مات کړل، د اوبو هر څانگي يې د پټولو په بيه کړ او د ځمکې په ځای يې په هوا کې فیر سرکونه جوړ کړل. د ملي يووالي حکومت؟ د خپلې لمړنۍ کاري ورځې په گهيځ، ښاغلي حنيف اتمر ته آبي رنگي قلم په لاس ورکړ ترڅو له امريکا سره امنيتي تړون لاسليک کړي. د ميز تر شا ولاړ د جهاد، ثبات او غنيمت ځيني مشران چې گلالي پکړی يې ترلي وې، موسکي موسکي کيدل او د شونډو د پاسه يې سوکه سوکه د تکبير نارې زمزمه کولې. ښاغلي اتمر يوه څيرکه څيره او په تيرو دريو لسيزو کې ښه غورځيدلی او ځليدلی سياستمدار دی. د دريو مختلفو نظامونو د ازمېښت له ټولو ميچنو څخه تيريدل څه آسانه کار ندی، خو دی ورڅخه سرې سترگې را وتلی دی. پدی وروستيو څلورو کالو کې هرڅه سم دم وو، خو خدای خبر کومه آسماني ټکه را ولويده چې اتمر صيب خپله لاره جدا او د هغه چا د مشرۍ شمله يې ووهله چې دی يې په شل رقمه لقبونو او نومونو نازولو!!

د قابيل په لاس د هابيل د مرگ او تور کارغه له زمانې را نيولې تر ننه، دستور دا دی چې کله څوک جنازه په اوږو کېږدي او هديرې ته ولاړ شي نو مړی ښځ او خپلوان دوستان بېرته کور ته راستانه شي. خو ښاغلي اتمر (د سولې او اعتدال ټيم) د انتخاباتو په هديره کې د رقيب په ځای، خپل سياسي قد او قامت په قبر کې کيښود. يارانو يې له نورو سره تارونه وغزول، د سخي کوټرې بېرته خپل زيارت ته ورستې شوي او دی يې په تش ډاگ پريښود چې نه دلبر شو او نه يې دلبري وکړه.

اوس چې يوي خوا ته په دوحې کې د امريکا او طالبانو ترمنځ خبرې د تړون په پوله ولاړې دي او بل پلو ته ټولټاکنې د لاس لستونې په واټن دي، نو يقينا د ولس غوڅ اکثریت سوله غواړي، د جنگ د نوم په اوريدلو سره وچې باقی ورزي، مگر په انتخاباتو کې برخه اخيستل خپله ملي دنده بولي.

اوس درې اړخونه بلکل گيچ کول او په شش او پنج کې راگير دي که چيرې بهرنيان ولاړ شي نو څه به کيږي؟ لمړنی اړخ زموږ ځيني گاونډيان دي چې د خپلو لاسوهنو لپاره د غربي ځواکونو موجوديت د يوي حربي په توگه استعمالوي ترڅو له هغوئ څخه پرېمانه امتيازات ترلاسه کړي. دوهم اړخ يې يو شمير هغه وسله والې ډلې دي چې د خپلې جگړې د مشروعيت لپاره د بهرنيانو حضور ورته د سيرومو د خلطې حيثيت لري.

درېمه ډله يې همدغه سياسي جريانونه او له دوی سره تړلي پرکتيان دي چې په تيرو اتلسو کالو کې د ميم زرما، ټوله زما په تبه اخته او د انحصار په نري رنځ ککړ دي. همدارنگه هغه سيند راوړي شهزادگان چې د ويښتانو د جوړولو لپاره دوی ته ځي، پلو خوري گيچه يې توکوي او د لندکروزر تيل يې د همدغو بهرنيو د مهربانۍ له برکته دي. دوی د فیر د چينجو په څير دي، چې له رڼا سره نا آشنا او د فساد او چور په تررميو کې ستر شوي او پرسيدلي دي. دوی به خود اندېښمند، فکر مند او لالهنده وي که بهرنيان لاړ شي، نو دوی به د توري بلا ښکار شي!

فکر کوم چې د لاندنيو پېتونو شاعر لا له پخوا څخه پيش بينه او د دنکو غرونو د پاسه د توپانونو، بارانونو او بيلتانه په راتگ خبر وو ترڅو د خپلو وارخطا هيوادوالو سره د زړه خواله وکړي او دغه شعر ورته ډالی کړي، ځکه داسې ښکاري چې جانان په مزه مزه، تيله دارې پني پښو ته اچوي او د تگ تکل لري.

په لويو غرو باندې را تاوو شول توپانونه -
مه څه دلته شپه وکه، پاتي شه باران دی
د ماښام لري دي خوريري، د بيلتانه سيلی لکيري -
ماشوم زرگی راته ژريري، چې جانان ځي نه پاتي کيري
په ما تياره ده که تياره ټوله جهان دی -
مه څه دلته شپه وکه، پاتي شه باران دی